

обов'язкового висування на розгляд загальних зборів акціонерів кандидатів для обрання на посади незалежних членів наглядових рад самими наглядовими радами акціонерних товариств. Імплементация наведених пропозицій сприятиме підвищенню незалежності наглядової ради та зменшенню впливу на орган контролю з боку акціонерів та виконавчого органу, а також більш високому рівню забезпечення захисту прав та інтересів всіх стейкхолдерів компанії, в тому числі прав та інтересів вкладників та інших кредиторів акціонерного товариства – банку.

Список використаної літератури:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011
2. Принципи корпоративного управління, затверджені рішенням НКЦПФР № 955 від 22.07.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr955863-14
3. Принципи корпоративного управління для банків Базельського комітету з питань банківського нагляду [Електронний ресурс]. – Режим доступу: bank.gov.ua/doccatalog/document?sessionId=88CE336067904F8C70ECE96C1AE38B6A?id=50650698&fbclid=IwAR2pP60aEhJZEvlnsU0rXmzEPf3Q3Xemw_S27kcr1LOLUcIn2jvO5sPNTyQ
4. Про роль невиконавчих директорів або наглядових директорів лістингованих компаній і про комітети (наглядової) ради. Рекомендації комісії Європейських співтовариств від 15 лютого 2005 року (2005/162/ЄС) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nssmc.gov.ua/documents/pro-roly-nevikonavtchih-direktoriv-abo-naglyadovih-direktorv-lstingovanih-kompany-komteti-naglyadovo-radi/

Ключові слова: банки, акціонерні товариства, наглядова рада, корпоративне управління.

Ключевые слова: банки, акционерные общества, надзорный (надзирательный) совет, корпоративное управление.

Key words: banks, joint stock companies, supervisory board, corporate governance.

МЕЛЬНИК АЛІСА АНДРІЇВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри господарського права і процесу

ЩОДО ПРАВОВОГО ВИЗНАЧЕННЯ ОПЕРАЦІЙ З ОБРОБКИ ВАНТАЖІВ

Станом на сьогоднішній час об'єм обробки контейнерних вантажів залишається ключовим показником ефективності для морських портів України. На етапі обробки вантажів здійснюється ретельна підготовка

для їх перевезення та доставки у кінцевий пункт призначення. Проблемним моментом є те, що у діючому законодавстві України відсутнє єдине визначення поняття «обробки вантажів», в одних нормативно-правових актах використовується поняття обробки вантажів, у інших – оброблення, та стає незрозумілим, які саме операції або дії до нього входять. Більшість нормативно-правових актів, які містили поняття «обробка вантажів» втратили свою чинність.

Перед тим, як перейти до визначення поняття «обробки вантажів», слід зупинитися на визначенні слова «обробка» у загальному вигляді.

Великий тлумачний словник сучасної української мови визначає слова «обробка» та «оброблення» як дії за значенням обробляти та оброблювати. Слова «обробляти», «оброблювати» визначаються певними діями, операціями надавати чому-небудь потрібного вигляду, доводити до певного стану і т. ін. // чим, без додатка, спец. Діяти чим-небудь на щось, домагаючись потрібного результату [1, с. 816-817]. Таким чином, загалом, слово обробка (оброблення) вантажу можна розуміти як дію або операцію по приведенню вантажу у певний вигляд (стан).

У класифікаторі видів економічної діяльності ДК 009:2010 затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 11.10.2010 № 457 (далі – КВЕД-2010) існує клас 52.24 під назвою «Транспортне оброблення вантажів», цей клас включає:

- навантаження та розвантаження вантажів або багажу пасажирів незалежно від виду транспорту, що використовують для перевезення;
- навантаження, у т.ч. закріплення, вантажу та розвантаження суден (стивідорські роботи);
- навантаження та розвантаження вантажних залізничних вагонів.

Як правило, на законодавчому рівні та у юридичній літературі, дії пов'язані з навантаженням та розвантаженням вантажів прийнято називати вантажними операціями або перевалкою вантажів.

Так, у п. 2.1. Правил надання послуг у морських портах затверджених наказом Міністерства інфраструктури України від 05.06.2013 року № 348 наводиться визначення вантажних операцій, до яких відносяться навантаження, вивантаження й перевантаження вантажу, завантаження і розвантаження транспортного засобу. У зазначеному пункті встановлюється, що вантажні операції здійснюються за договором про надання вантажних операцій (договір перевалки) [3].

Можна погодитися із думкою В.А. Попова, про те, що використання категорій перевалки, навантаження і розвантаження (вивантаження), пов'язане з позначенням конкретної частини технологічного процесу, що здійснюється у сфері транспортування. Будь-яке переміщення вантажу декількома видами транспорту пов'язується з перевалкою, а тому категорія «навантаження» є більш вузькою і позначає процес переміщення товару на конкретний вид транспорту, у той час як «перевалка» є більш широкою за значенням і включає «відвантаження» одного транспортного засобу і власне навантаження іншого і здійсню-

ється з конкретною метою у вигляді забезпечення доставки вантажу [4, с. 117].

У свою чергу, Ю.З. Драпайло зазначає, що окрім послуг з власне перевалки вантажу з морського транспорту суб'єкти стивідорної діяльності надають певні супутні послуги, без надання яких інколи може бути неможливим забезпечити власне перевалку вантажів: зберігання вантажів, зважування вантажів, сортування вантажів, охорона вантажів. Перелічені вище послуги Ю.З. Драпайло іменує послугами з обробки вантажів [5, с. 146-147]. Така позиція в цілому є вірною, але потребує певного уточнення, оскільки перелік послуг пов'язаних з обробкою вантажів у певних випадках може бути розширений та змінюватися відповідно до виду перевезення. Наприклад, у випадку здійснення перевезення вантажів у контейнерах до обробки вантажів, окрім вищезазначених послуг доцільно включити наступні операції: оформлення документації на контейнери, комплектування та швартування контейнерів.

Крім того, відповідно до п.п. 2.1.1.1 раніше діючого Збірника тарифів на комплекс робіт, пов'язаних з обробленням вантажів у портах України затвердженого наказом Міністерства транспорту України від 31.10.1995 року № 382, за виконання навантажувально-розвантажувальних робіт (обробка вантажів) стягується плата за акордними ставками. Виходячи з цього положення, під обробкою вантажів також вважалося здійснення дій пов'язаних з навантаженням та розвантаженням вантажу.

Таким чином, на підставі вищенаведеного, можна дійти висновку, що обробка (оброблення) вантажів – це комплекс операцій, який включає у себе перевалку вантажу (навантаження транспортного засобу, розвантаження (вивантаження), перевантаження з одного транспортного засобу на інший) та може включати додаткові послуги зі зберігання вантажів, зважування вантажів, сортування вантажів, охорони вантажів тощо.

Список використаної літератури:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови : 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. – Київ; Ірпінь: Перун, 2005. – VIII, 1728 с.
2. Національний класифікатор України ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності». Наказ Держспоживстандарту України від 11.10.2010 р. № 457 (зі змінами) / Київ : Держспоживстандарт України, 2010. – 46 с.
3. Правила надання послуг у морських портах України: затв. наказом Міністерства інфраструктури України від 05.06.2013 р. № 348, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 15.08.2013 р. за № 1401/23933. Офіц. вісн. України. 2013. № 65. Ст. 2352 (із змінами).
4. Попов В. А. Правовідносини у сфері перевезення вантажів у прямому та прямому змішаному сполученні / Попов Віктор Андрійович – Харків, 2017. – 200 с.

5. Драпайло Ю. З. Господарські правовідносини у морських портах : монографія / Ю. З. Драпайло; Нац. ун-т «Одес. юрид. акад.». – Одеса : Юрид. літ., 2014. – 189 с.

Ключові слова: перевезення, обробка вантажів, вантажні операції, перевалка, вантаж.

Ключевые слова: перевозка, обработка грузов, грузовые операции, перевалка, груз.

Key words: transportation, cargo handling, cargo operations, transshipment, cargo.

ДИШКАНТЮК ЮЛІЯ ІГОРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри господарського права і процесу

ВИДИ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ

В епоху глобалізації нарівні з традиційними господарськими судами існують недержавні судові органи, які мають право забезпечувати якісний захист прав та законних інтересів суб'єктів господарювання. Саме тому серед світової бізнес-спільноти все більшого застосування набуває «альтернативне вирішення спорів», а саме арбітраж (третейські суди), який забезпечує швидке та ефективне вирішення господарських спорів, що є пріоритетним для суб'єктів господарювання. Україна не залишилась осторонь глобальних процесів закріпивши інститут третейського розгляду спорів на законодавчому рівні, а саме Закон України «Про третейські суди» [1, с. 412]

Зазначене вказує на необхідність та актуальність досліджень правового регулювання третейського розгляду господарських спорів, який здійснюється в Україні третейськими судами, які бувають кількох видів.

Метою даної роботи є дослідження та аналіз видів третейських судів.

Слід розпочати з того, що класифікація третейських судів має принципово практичну важливість щодо правильного розв'язання питання про підвідомчість конкретних справ, що, в свою чергу, має неабияке прикладне значення і сприяє визначенню їх компетенції та сфери діяльності, а також швидкому, правильному, ефективному, законному розгляду спору.

Традиційною і найбільш відомою класифікацією третейських судів, яка прямо впливає як із міжнародних конвенцій про арбітраж, так і з національного законодавства багатьох країн про третейські суди, є поділ останніх в залежності від строків їх функціонування на: третейські суди *ad hoc* (або разові чи ситуативні, які створюються сторонами для розгляду конкретної справи) та постійно діючі третейські суди (або їх ще називають інституційні, які діють на постійній основі, їм притаманна організаційна єдність та відносно тривалий строк існування у якості інституції по розгляду спорів). Такий поділ третейських судів було закладено ще з часів римського права [2, с. 168]. Відповідно до ст. 7